



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **Ch. N. O.**, zastoupeného JUDr. Martinem Šmerdou, advokátem se sídlem Vránova 39, 621 00 Brno, proti žalované **Policii České republiky**, Oblastnímu ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno, Referátu cizinecké a pohraniční policie Hevlín, 671 69 Hevlín, proti rozhodnutí ze dne 10. 8. 2005, č. j. SCPP-8/BR-7-SV-2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 10. 2005, č. j. 55 Az 114/2005 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV.** Odměna advokáta JUDr. Martina Šmerdy **se určuje** částkou 8270,50 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 10. 8. 2005 vydala žalovaná rozhodnutí podle § 124 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), o zajištění žalobce (dříve pod jménem Ch. R., po opravě rozhodnutí pak pod skutečným jménem) za účelem správního vyhoštění. Žalobce převzal rozhodnutí téhož dne.

Dne 16. 9. 2005 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí žalobu u Krajského soudu v Brně; ten ji však odmítl usnesením ze dne 5. 10. 2005. Žaloba proti správnímu rozhodnutí v žalobcově věci musí být podána do třiceti dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu

v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu; zmeškání lhůty přitom nelze prominout (§ 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.). Jelikož žalobce převzal napadené rozhodnutí dne 10. 8. 2005 a žalobu podal až dne 16. 9. 2005, ačkoli posledním dnem lhůty byl den 9. 9. 2005, je žaloba opožděná a nelze ji projednat.

Proti usnesení krajského soudu podal žalobce včasnou kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) soudního řádu správního. Namítal, že již dne 8. 9. 2005 podal ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím doporučené zásilky žalobu, která měla totožné obsahové i formální náležitosti. Žalobce ji však opomněl podepsat, a proto dne 16. 9. 2005 adresoval soudu totožné podání doplněné o podpis. Jelikož absence podpisu není neodstranitelným nedostatkem podání, pro který by soud nemohl v řízení pokračovat, má žalobce za to, že by soud měl vést řádné řízení o žalobě ze dne 8. 9. 2005, která byla dne 16. 9. 2005 pouze doplněna. Soud sám měl ostatně – poté, co obdržel žalobu ze dne 8. 9. 2005 – ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzvat žalobce k odstranění chybějícího podpisu a teprve po neodstranění této vady žalobu odmítnout. Žalobce se proto domnívá, že pro odmítnutí jeho žaloby tu nebyly důvody, a navrhl Nejvyššímu správnímu soudu, aby napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud ustanovil žalobci advokáta pro řízení o kasační stížnosti; jelikož se žalobcův pobyt v mezidobí stal neznámým, ustanovil žalobci tohoto advokáta rovněž jako opatrovníka. Poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud vyzval žalobcova advokáta k předložení dokladu, který prokáže, že žalobce podal dne 8. 9. 2005 žalobu ke krajskému soudu tak, jak ve své kasační stížnosti uvedl. Advokát však soudu dne 21. 5. 2007 sdělil, že jeho pokus o písemný kontakt se žalobcem na jemu známou adresu nebyl úspěšný; současná adresa žalobcova pobytu přitom advokátovi není známa a na žalobce nemá žádný jiný kontakt. Nemůže proto soudu předložit požadovaný důkaz.

Kasační stížnost není důvodná.

Podstatou jediné námitky, na níž žalobce založil svou kasační stížnost, je tvrzení, že podání – žaloba ze dne 16. 9. 2005 je pouhým doplněním včasné žaloby, podané dne 8. 9. 2005. Toto žalobcovo tvrzení však žalobcův advokát nebyl s to k výzvě soudu doložit, protože žalobce je neznámého pobytu a není možno jej kontaktovat. Žalobce tak nevyvrátil, že jeho žaloba ze dne 16. 9. 2005 byla prvním podáním ve věci, a obsah spisu o ničem takovém nesvědčí. Žalobcovo tvrzení ostatně vzbuzuje jisté pochyby, protože totožnou námitku vznesl žalobce před zdejšími soudem již v řízení o kasační stížnosti ve věci azylu vedeném pod sp. zn. 7 Azs 63/2006 (skončeno usnesením ze dne 24. 5. 2006). Ani v této věci nedoložil své tvrzení o tom, že údajně opožděná žaloba je doplněním včasné žaloby.

Jelikož lhůta pro podání žaloby v projednávané věci uplynula dne 9. 9. 2005, je žaloba opožděná a krajský soud postupoval správně, jestliže ji odmítl.

Žalobce se svou námitkou tedy neuspěl. Jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením

§ 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly. Advokát JUDr. Martin Šmerda, který v této věci žalobce zastupoval, převzal dne 20. 1. 2006 usnesení o ustanovení zástupcem, dne 23. 2. 2006 studoval u Krajského soudu v Brně spis, dne 13. 7. 2006 doplnil kasační stížnost, dne 4. 5. 2007 opětovně studoval spis v návaznosti na výzvu zdejšího soudu k předložení důkazního prostředku a dne 21. 5. 2007 se vyjádřil k této výzvě. Jak soud advokátu již v minulosti sdělil, nepovažuje pouhé převzetí obálky s usnesením ustanovujícím advokáta zástupcem nemajetného účastníka za převzetí věci ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). K převzetí věci, tedy k seznámení se s ní, došlo v tomto případě až prvním studiem spisu. Doplnění kasační stížnosti je úkonem podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, stejně jako podání ze dne 21. 5. 2007. Odměna náleží advokátu i za studium spisu provedené dne 4. 5. 2007. Soud sice v rozsudku ze dne 13. 12. 2006 ve věci 1 Azs 47/2006 - 84, v níž byl advokát rovněž ustanoven zástupcem, uvedl, že studium spisu není samostatným úkonem, za nějž náleží odměna, s výjimkou uvedenou v § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu; šlo však o případ, kdy si advokát účtoval jednak převzetí věci ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) (za něj považoval převzetí obálky s usnesením, jímž byl ustanoven zástupcem), jednak následné studium spisu podle § 11 odst. 3 ve spojení s odst. 1 písm. f) (při němž se teprve s věcí seznámil). V projednávané věci je situace jiná, neboť studium spisu dne 4. 5. 2007 bylo již druhé v pořadí. Zatímco při prvním studiu spisu došlo k převzetí věci, druhé studium spisu bylo reakcí na výzvu soudu k doložení tvrzené skutečnosti, a je tak třeba je považovat za samostatný úkon ve smyslu § 11 odst. 3 ve spojení s odst. 1 písm. f) advokátního tarifu. Advokátu tak náleží mimosmluvní odměna za čtyři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 11 odst. 3 ve spojení s odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu), ve spojení s § 7a § 9 odst. 3 písm. f). Odměna za prvé dva úkony učiněné před 1. 9. 2006 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 276/2006 Sb.) činí 2000 Kč; k nim je třeba připočíst paušální náhradu výdajů (§ 13 odst. 3) ve výši 2x 75 Kč. Odměna za dva úkony učiněné po 1. 9. 2006 činí 4200 Kč, paušální náhrada se pak stanoví ve výši 2x 300 Kč. Jelikož je advokát plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se souhrnná částka ve výši 6950 Kč o částku 1320,50 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen odvést. Celkem tedy zástupci náleží 8270,50 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu